

Ministerens mærkværdige kystsikringsforslag

Af Ella Maria Bisschop Larsen, præsident, Danmarks Naturfredningsforening, og Jørgen Jørgensen, formand, DN Hjørring

Sikringen af de danske kyster er blevet et varmt emne den seneste tid. Det er særligt situationen syd for Lønstrup i Nordjylland, hvor en række sommerhuse er i fare for at styrte i havet og hvor ukendte gerningsmænd har hældt beton ud over kysten, der har antændt den ophedede debat.

Debatten er rigtigt svær, for den handler om to meget vigtige – og desværre ind imellem uforenelige – hensyn: På den ene side hensynet til den private ejendomsret og de investeringer, som den enkelte ejer og samfundet har gjort i ejendomme og infrastruktur langs de danske kyster – og på den anden siden hensynet til naturens fri udfoldelse og nødvendigheden af at passe på de meget få, unikke og uforstyrrede naturperler, vi stadig har tilbage i Danmark.

I det seneste halve år har regeringen fremsat indtil flere lovforslag, der skal liberalisere reglerne for kystsikring langs de danske kyster. Og senest har miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen meddelt, at han agter at søge EU om lov til at undtage et område syd for Lønstrup fra de nuværende Natura 2000-regler, der ellers netop er lavet for at sikre sådanne eneståendenaturområder. Ministeren får så ved samme lejlighed anledning til at fremføre, at han regner med at Danmarks Naturfredningsforening vil klage og på den måde forsøge at genere borgerne i området yderligere – underforstået: At DN vil hindre grundejerne i at sikre deres ejendomme.

Det er et meget mærkværdigt initiativ, ministeren har taget – og man må for grundejernes skyld håbe, at ministeren ikke gør alvor af det.

For det vil *for det første* sandsynligvis tage EU-kommissionen ganske lang tid at træffe beslutning i sådan en sag, især fordi ministeren foreslår at "erstatte" Natura 2000-beskyttelsen af Lønstrup Klint med "andre områder af lignende karakter" – en konstruktion, som os bekendt er helt ny i forhold til EU-reglerne, og som ministeren antageligt godt ved kan volde problemer med at få EU-kommissionen til at acceptere. Så til dén tid vil flere af sommerhusene allerede være blevet slugt af havet. Dét ved ministeren naturligvis godt – men initiativet signalerer handlekraft overfor hans vælgergruppe og giver måske ro på bagperronen, og hvem ved hvor han er efter Folketingsvalget næste år?

Ministerens forslag er *også* mærkværdigt, fordi han vil give sommerhusejerne lov til at lave mere såkaldt "hård kystsikring". Ud fra vores viden vil hård kystsikring alene aldrig kunne forhindre klintens nedbrydning. Uden sand - og på dette sted store mængder sand - vil hårde konstruktioner blive undermineret af havets kræfter. Men klinten nedbrydes også af udsivende vand fra landsiden, som gør hele klinten ustabil og fører til skred. Dette helt naturlige dobbelte angreb på klinten kan kun forsinkes, ikke hindres. Så at give sommerhusejerne lov til at lave hård kystsikring hjælper hverken dem eller naturen – det er en helt og aldeles tom gestus.

Men ministerens forslag er *især* mærkværdigt, fordi det er helt og aldeles unødvendigt. Det er allerede i dag muligt at lave en kystsikring, der kan tilgodese både hovedparten af sommerhusene og naturværdierne, uden samtidigt at komme i konflikt med EU-reglerne. Hjørring kommune, Kystdirektoratet og en række grundejerforeninger arbejder så vidt vides netop med en fælles kystsikringsplan for området, som omfatter omfattende sandfodring for at forsinke klintens tilbagerykning markant. En sådan styret sandfodring vil samtidigt kunne bibeholde den beskyttede dynamiske klintnatur, men med langt lavere tilbagerykningshastighed.

Og Folketingets Plan- & Miljøudvalg har for få uger siden afsat 10 mill. kr. i statstilskud til dette!. Et sådant tiltag vil med ministerens godkendelse kunne iværksættes umiddelbart, og ikke skulle afvente og forudsætte EU Kommissionens godkendelse i 2 år. Det kan bevare klinten som nedbrydningsklint, og dermed næppe være i strid med EU beskyttelsen. Og der er som nævnt allerede afsat en del midler til kystsikring i det pågældende område. For sommerhusejerne er den helt store forskel måske, at sådanne projekter kan sættes i gang med det samme – og ikke skal vente flere år, som tilfældet er med ministerens forslag.

Det er vigtigt der bliver tale om en helhedsplan for den samlede kyststrækning. Vi har jo andre steder set, hvordan en isoleret indsats ét sted på kysten blot skubber problemerne til andre steder på kysten, til stor gene for andre grundejere og andre naturværdier. Det kan ingen være tjent med.

”Med venner som disse, hvem har så brug for fjender”, lyder et gammelt udtryk. Det samme kan sommerhusejerne måske sige om ministeren i denne sag – hans forslag ligner en bjørnetjeneste, der bærer mere præg af politisk teater end en egentlig hjælp til sommerhusejerne. I Danmarks Naturfredningsforening vil vi faktisk gerne støtte praktiske, realisérbare løsninger, der fastholder vores værdifulde Natura 2000-områder, der gavner både sommerhusejerne og naturen, og som gavner dem nu og ikke om to år.